

съ нея, като си оставихъ една дупчица да дѣхамъ и гледамъ. За да не ми развѣва голѣмья вѣтръ дрехата обвихъ я много на тѣсно окол себѣ си и за да прилѣвне добръ у мене бѣхъ докаралъ десния пещь къмъ лѣвото си рамо и го стискахъ съ дѣсна рѣка, съ която държахъ и фенера си; тѣй щото фенера на лѣвото ми рамо свѣтеше. Едвамъ бѣхъ изминалъ до половинъ урвата и срѣцнахъ трима пѣтници, които щомъ ма зѣрнахъ и са пуснахъ да бѣгатъ, като че дѣволъ ги подгони. Азъ карахъ напредъ бързишкомъ и скоро стигнахъ въ село-